

GARBA

GAR

G

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

A

GARBA

GARBA

A

GARBA

GARBA

GARBA

A

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

A

recull de notes breus

ESTUDIES I/O TREBALLE...?

DOLORS PALOMAS I CASTELLVÍ

Sovint he sentit que algú comentava que aquí no tenim un campus universitari com cal, tot comparant Igualada amb Manresa o Vic. De fet, però, a casa nostra hi ha dues universitats, l'Escola Universitària d'Enginyeria Tècnica Industrial d'Igualada, on s'imparteixen estudis tècnics relacionats amb l'adob de pells, i la Universitat Oberta de Catalunya (UOC, a partir d'ara), que ofereix diversos estudis superiors, no estrictament tècnics.

Abans de tot, caldria aclarir que la UOC, a Igualada, té un Punt de Suport a la Biblioteca Central, on es pot cercar informació, resoldre dubtes, fer tràmits diversos, connectar-se al campus, etc. La UOC té distribuïts Punts i Centres de Suport en moltes altres ciutats catalanes, de la península i en diferents capitals europees, tots els quals esdevenen part integrant d'una xarxa d'informació i suport per als estudiants d'arreu. I això respon al fet que la UOC és una universitat no presencial, una universitat en línia a través d'Internet. Per entendre'ns: *“la UOC no és una universitat a distància, sinó que és una universitat sense distàncies”*, manllevant les paraules de Gabriel Ferrater, primer rector i principal impulsor del projecte educatiu de la UOC, quan definia

aquesta universitat, la realitat de la qual és possible gràcies a les noves tecnologies de la informació i la comunicació.

La UOC ofereix un campus universitari amb tots els elements necessaris per anomenar-lo així, des d'un professorat, integrat per consultors i tutors, les aules de les assignatures que es cursen, una secretaria on fer gestions i tràmits acadèmics, la bústia personal, els espais de conversa, taulers d'anuncis i notícies, i un ampli etcètera.

El model d'estudi proposat per la UOC és flexible, ja que dóna la possibilitat d'accedir-hi independentment de les circumstàncies personals o professionals de cadascú. L'estudi a la UOC no està limitat per fronteres temporals o espacials, i els estudiants accedeixen al campus quan el seu horari els ho permet.

Tanmateix, la forma d'estudiar no és presencial, la qual cosa implica que desaparegui el model tradicional de professorat que imparteix classes. Els consultors, professors assignats a cada assignatura, a principi de semestre, donen les directrius i els terminis del pla docent, i els estudiants, amb la seva ajuda i amb el material de què disposen, han de dur a terme les tasques i treballs que se'ls demanen, si s'acullen a l'avaluació continuada.

Aquesta avaluació continuada proposa pràctiques a resoldre individualment o en grup, amb una data límit de lliurament i

que es presenten a l'espai en línia de cada assignatura. El consultor comenta o presenta la resolució de les PAC (pràctica d'avaluació continuada) i avalua el treball individual o de grup. D'aquesta manera, els estudiants poden comprovar si les hores de treball esmerçades i l'assimilació dels continguts són satisfactoris.

Tot plegat, exposat així, podria semblar molt fàcil i dis-tès, que no vol dir que a la UOC no s'exigeixi un treball rigorós ni un esforç considerable. El grau de dificultat i d'exigència durant el semestre és elevat, com, de fet, correspon a un nivell d'estudis universitaris. Això no obstant, no podem oblidar que els estudiants de la UOC, majoritàriament, som persones amb responsabilitats personals i professionals difícilment compaginables amb els horaris imposats per una universitat presencial. Aquest fet sovint s'afegeix i s'imposa a l'esforç que comporta sempre el fet d'estudiar una carrera universitària.

Els horaris de treball i d'estudi es poden complementar si la carrera és una fita real d'enriquiment i creixement, però cal hipotecar sovint d'altres interessos personals. En aquest sentit, crec que treballar i estudiar alhora és un esforç suplementari, però puc constatar a nivell individual i per comentaris d'altres estudiants que la satisfacció personal que se'n pot extreure comporta un orgull que compensa amb escriure les hores dedicades.